

TÂN CỰU SÁM TRUYỀN LỤC BÁT KINH VĂN
của Linh mục Gioakim Đặng Đức Tuấn

(Lm. Phaolô Lê Đình Ban chuyển từ chữ Nôm sang chữ Quốc ngữ,
in trong *Chức Dịch Thơ Tín*, Nhà in Địa phận Kontum,
từ N° 6, Octobre 1933 đến N° 19, Novembre 1934)

“Đây là cuốn sách tóm lại sấm truyền cũ mới, của cha Đặng-đức-Tuấn đặt ra lục bát bằng chữ Nôm. Ký giả lấy làm hay lắm, nên dịch ra in vào thơ tín này, cho quới vị khán quang coi, cũng là đều hữu ích. Sau sẽ in thành một sách nhỏ, để trẻ em học lễ đạo. Vì người mình hay ưa cách về văn, lại sách này cũng là của cha Khâm [Đặng-đức-Tuấn] là đáng có danh tiếng đã làm, sợ bỏ đi mất uổng”.

Kể từ tạo thiên lập địa cho đến lụt đại hồng thủy.

Chúa là phép lác vô cùng,
Cội nguồn muôn vật, thủy chung mọi loài.
Đời đời hằng có không hai,
Hằng sống hằng trị không ai sánh tày.
Chúa vốn mọi sự đều hay,
Mọi nơi đều biết, xưa nay trọn lành.
Làm đầu muôn vật thọ sanh,
Linh tính vô hình, tạo hóa diệu thay.
Muôn muôn phước lạc trong tay,
Muôn muôn sự tốt sự hay sự lành.
Chí tôn có một đàn rành,
Không ai khỏi đặng tử sanh nơi Người.
Trước khi chưa có đất trời,
Đã có một Chúa đời đời cao xa.
Ngôi nhứt gọi rằng : Chúa Cha,

Ngôi hai Thánh Tử, ngôi ba Thánh Thần.
Ba ngôi một Chúa chí nhân,
Sanh trời, sanh đất, sanh thân, sanh ta,
Sanh ra muôn vật hằng hà,
Sanh ông A-dáng E-và tổ ta,
Muôn loài bởi Chúa mà ra,
Chúa là cha cả sanh hoà dưỡng nuôi.
Phép thiên tạo hoá vô hồi,
Nội trong sáu khoản tạo rồi vạn ban.
Ngày nhứt Chúa tạo thiên đàng,
Thiên thần chín phẩm liệt ban chực châu,
Càn khôn thủy đạo lưỡng cầu,
Đất nước hỗn độn một bầu minh mang,
Độ phân bề dọc bề ngang,
Chín muôn dặm thẳm cùng đàng rộng xa,
Công bình phép tắc đặt ra,
Có bốn phạt ngục như là kẻ đây:
Một là hỏa ngục khốn thay,
Ai phải phạt đó chẳng hay đòi đòi.
Hai là luyện ngục một nơi,
Kẻ phải phạt tạm lên trời còn trông.
Ba là hài sở giam công,
Trẻ chưa rửa tội đồng mong ưu phiền.
Bốn là linh bạc ngục hiền,
Giam người chưa đặng ơn thiên ra đời.
Ngày hai Chúa tạo bầu trời,
Chín trùng lộng lộng khắp nơi bao hàm.
Hoả, khí, thủy, thổ, tương đồng,
Gọi tứ nguyên hành tán tưng thiên cung.
Khí đầy ở khắp nơi không,

Ngửa trông thấy khí khó trông thấy trời.
Trời thời lỏng lộng cao xa,
Mắt ta xem thấy vậy mà khôn day.
Đất bằng điền giả hương thôn,
Chư hoa bá quả sanh luôn nuôi người.
Ngày ba Chúa tạo sáng trời.
Tinh thần nhứt nguyệt sáng ngời dưới trên.
Ngày bốn Chúa hoá phép linh,
Phi cầm thủy tộc đã nên xinh lành.
Ngày năm bá thú tạo sanh,
Ngày sáu lấy đất hóa thành người ta,
Ban cho tánh giáo lạnh manh,
Làm lành lánh dữ tập tành cháu con,
Trên thờ một Chúa chí tôn,
Dưới lại cũng còn yêu mến người ta,
Hằng ngày giữ lệnh Chúa Cha,
Nghỉ ngơi lễ tạ bái hoà công ân.
Trong hàng chín phẩm thiên thần,
Có phần kiêu ngạo chẳng vâng chỉ lành,
Phạt ra ma quỷ địa hình,
Đem lòng oán Chúa quyết tình hại dân,
Tìm mưu phỉnh gạt sở nhân,
Cấm dỗ nguyên tổ phạm răn Chúa trời.
Trước dỗ E-và nghe lời,
Đã ăn trái cấm lại mời A-dong.
Ông bà phạm tội đều đồng,
Sau sinh con cháu mắc vòng tội khiên,
Xác phàm phải chết liêng miêng,
Linh hồn mắc tội rất nên ưu sầu.
Xác phàm cha mẹ làm đầu,

Linh hồn Chúa phú sống lâu vô cùng ;
Linh hồn trị xác cho xong,
Giữ mình sạch tội trong lòng vui thay,
Bằng hồn theo xác mê say,
Chỉ muốn làm tội không hay làm lành,
Hồn tại thì thân xác sanh,
Hồn lìa xác chết, lạnh manh chẳng còn ;
Hồn là tinh khí sáng khôn,
Thường sanh thường tồn chẳng có chết đâu ;
Hồn lành lên trời khỏi âu.
Hồn dữ hạ ngục mặc dầu ai ai ;
Hồn còn tội nhẹ lưu lai,
Chết giam luyện ngục hôm mai phải đền.
Ngửa trông các thánh dưới trên,
Một lòng cầu khẩn khỏi miền tạm giam ;
Chúa trên mở lượng bao hàm,
Rồi phần phạt tạm lại đem lên trời.

Từ lụt cả cho đến Chúa Cứu thế ra đời.

Thuở ấy loài người đã đông,
Đều phạm tội lỗi mất lòng Chúa trên.
Chúa dạy thánh tổ No-e,
Đóng một tàu lớn để che chở mình;
Ba tầng đóng đủ phân minh,
Bảo toàn phu tử đệ huynh tám người.
Dạy đem loài vật mỗi đôi,
Để phòng giữ giống sau rồi lại sinh.
Phát lụt hồng thủy nên kinh,
Bốn mươi ngày thẳng u minh đất trời ;

Muôn loài muôn vật chơi vơi,
Chết con lụt cả rã rời tan hoang.
Chỉ còn thánh tổ cùng con,
Sau sinh cháu chắt ngàn muôn đông đây.
Song người chẳng giữ tính lành
Nhưng là phạm tội đua tranh thói tà.
Chúa thương thiên hạ xót xa.
Luật điều ban xuống Xi-nai non thần;
Dạy thánh Moi-sen đến gần.
Lãnh hai bia đá dạy dân mọi điều.
Trước dạy kính mến Chúa Dêu,
Sau thời dạy phải thương yêu mọi người.
Lại còn dạy phép trị đời,
Dạy cách ăn ở mọi nơi đành rành.

Từ Chúa Cứu thế ra đời cho đến tận thế.

Loài người chẳng giữ tính lành.
Đua nhau phạm tội dâm sa sự tình.
Chúa thương thiên hạ sanh linh,
Lầm mưu quỷ dữ thọ hình vô chung.
Ngôi hai con Chúa thiên cung,
Thánh thần dụng phép cứu mang ra đời.
Thuở đang Tây hơn ngôi trời,
Ai để trị trời nguyên thọ canh thân,
Lòng thương muôn nước muôn dân,
Nửa đêm giáng đấng thiên thần âu ca.
Sinh trong nước Giu-đê-a,
Bê-lem hang đá ấy là chánh cung.
Thiên thần truyền báo mục đồng,

Đem nhau lạy Chúa phi lòng mến tin
Thần truyền trước phép đặt tên,
Giê-su cứu thế nghĩa in như lời.
Phú mình cứu chuộc tội đời,
Thương dân quá hậu đất trời hay chẳng?
Thật Chúa phép tắc vô ngần,
Người thương thiên hạ cũng bằng anh em.
Các điều phép lạ ta xem,
Tiên tri phán trước như điềm vị lai ;
Đến sau ứng nghiệm chẳng sai,
Trước sau như một còn ai cãi lời.
Ma-ri-a thánh mẫu Chúa trời,
Đồng trinh thánh đức sáng ngời cao xa ;
Khi chưa trời đất phân ra,
Chúa đã chọn trước để mà bào thai,
Dầy đầy ơn Chúa thiên thai,
Thánh đức toàn vẹn không ai sánh bằng ;
Trước sau thần thánh không ngần,
Chẳng ai ví đặng phước hăng cao xa,
Sáu mươi ba tuổi thăng hà,
Linh hồn và xác như hoa lên trời.
Thuật Chúa Giê-su ra đời,
Các sao sáng ánh rạng ngời đêm đông.
Thiên thần châu Chúa quá đông,
Đêm như ngày vậy trên không nhạc thần ;
Tung hô Thiên Chúa vang lòng,
Mục đồng thức dậy nghe thần báo tin.
Bò lừa quì thờ một bên,
Cúi đầu nhìn Chúa rất nên dị kỳ.
Tám ngày vừa đã đến thì,

Chịu phép cắt bì theo đạo tổ tông.
Đến mười ba ngày càng đông,
Ba Vua đến lạy khâm sùng mên yêu ;
Đông phương tam quốc lai triều,
Kiêng tinh hiện tỏ dân chiêu đem đảng.
Bốn mươi ngày dâng thánh đảng,
Đức Mẹ giữ phép như hàng thường dân.
Si-mong là đấng thánh nhân,
An-nà thánh phụ bước chơn đến nhà,
Đều nói tiên tri cao xa,
Khong khen Chúa thật rày đà giáng sinh.
Ro-de lòng sợ thất kinh,
Nghe ba Vua đã hỏi trình về ngay.
Bởi lòng nghi kị lắm thay,
Muốn giết con Chúa chẳng hay chỗ nào ;
Hạ lệnh Bê lem tờ rao,
Các miền gần đó dạy sao cứ làm ;
Tiểu nhi sinh đặng hai năm,
Đều thì giết hết ngàn trăm chớ dè.
Thiên thần truyền báo Giu-se,
Lánh sang E-gíp đề huê Chúa Con.
Ở đó đến bảy năm tròn,
Ro-de chết đoạn bôn bôn trở về.
Thiên thần truyền báo hồi quê,
Na-da-rét lại an bề thất gia.
Thói người nước Ách-nhựt-gia,
Kính tin thần phật quỷ ma loạn bì.
Chúa vào cõi nước một khi,
Quỷ ma hình tượng đều thì ngã tan.
Đời xưa đang lúc an nhàn,

E-li thánh trước có sang nước này ;
Đã từng phán tiên tri đây,
Đến sau ứng nghiệm như vậy chẳng sai :
Trinh nữ ẵm một con trai,
Vào trong cõi nước ai ai chẳng dè.
Các tượng thần phật đang thờ,
Đầu thì ngã xuống xơ rơ tiêu tàn.
Nước này dầu mên dị đoan,
Cũng tin lời thánh đã toan bảo tồn ;
Hoạ hình người nữ bông con,
Để mà thờ phượng kính tôn lâu dài.
Đến khi tuổi Chúa mười hai,
Vào đền thánh giảng ai ai kinh hoàng.
Từ đây Chúa ở bình an,
Về nhà hiếu kính phụng đon khiêm hoà.
Ba mươi một tuổi lại ra.
Đòi nơi giảng đạo để mà cứu dân.
Đến sông Giu-dong một lần.
Chiu phép thánh tây Nhược Hàn tiền hô ;
Sáng trời chói lói soi vô,
Thánh thần hiện tráng chứng phô điềm này ;
Bỗng nghe tiếng phán trên mây,
Con tao yêu dấu hãy nghe lời người,
Rõ ràng chính thật bởi trời.
Chúa loan tị cốc tìm nơi ẩn mình
Bốn mươi ngày giữ chay tinh,
Chẳng cho quỷ biết ý mình cao sâu.
Quỷ ma đến thử phen đầu,
Nghe lời Chúa phán đã hầu rã tan
Nó còn lì lợm rần gan,

Ba phen cám dỗ đuổi càn như không.
Chúa phán lời rất oai công,
Sa-tan đi rảnh chớ trông mong gì.
Thánh Gioang thấy Chúa ngự đi,
Nói cùng môn đệ thật thì Khi-tô,
Là con thật Chúa càn khôn,
Tẩy trừ thế tội đáng cho lên trời.
An-rê nghe tỏ mấy lời,
Tới mừng lạ Chúa tại nơi một ngày.
Về nhà nói với em hay,
Xi-mong đến Chúa đặt rày Phê-rô.
Ít ngày hội hiệp tông đồ,
Chúa làm phép lạ chứng phô đạo lành ;
Khiến nước hoá rượu đàn rành,
Mọi người uống thử đều kinh phép mầu.
Những người tối mắt đã lâu,
Làm cho lại sáng thấy đâu rõ ràng;
Những người điếc lác khốn nàn,
Làm cho nghe rõ đình ninh mọi lời ;
Những người câm miệng trót đời,
Làm cho mở lưỡi nói cười tiếng tăm ;
Những người liệt bại hằng năm,
Làm cho chỗi dậy xăm xăm đi về ;
Những người phung hủ góm ghê,
Dạy đã liền đã không hề còn chi ;
Những người chết đã chôn đi,
Làm cho sống lại tức thì liền vung :
Gặp khi sóng *gió*¹ lầy lừng,

---

¹ Chữ này khi sắp bản in bị thiếu, trên báo *Chức Dịch Thơ Tin* không có, chúng tôi tạm phỏng đoán.

Dạy lặn liền lặn cứ chừng bình an.
Quỉ ma khếp nép kinh hoàng,
Muôn vật vưng lịnh nhẹ nhàng như không.
Dầu cho kẻ ngoại tây đông,
Cũng vưng lịnh Chúa đem lòng cậy trông.
Tông đồ chọn mười hai ông,
Ban cho thánh đức suốt thông đại tài.
Giảng truyền đạo Chúa thiên thai,
Ba năm hành chính ai ai cũng nhờ.
Ba mươi ba năm đến giờ,
Chúa loan chuộc tội đợi chờ đã lâu.
Phán *truyền*² trước các điều sau,
Mọi điều khôn khó lâu lâu kể qua.
Chiều trước lễ Phan-xi-ca,
Rửa chơn môn đệ định hòa lễ nghi.
Vào vườn Giết-sê-ma-ni,
Nhớ đến tội thế tức thì sâu bi ;
Mồ hôi máu chảy một khi,
Ba phen cầu nguyện bước đi ba lần.
Chúa Cha sai thánh thiên thần,
Dâng chén an ủi cứu dân làm đầu.
Giu-dà bạc ngãi đã lâu,
Dẫn quân ác đảng đến hầu ra tay,
Quỉ ma chước nhiệm đã bày,
Chúa bèn phán hỏi chúng bay tìm gì?
Nó liền thưa lại một khi,
Chúng tôi lìm bắt vậy thì Giê-su.

---

² Chữ này khi sắp bản in bị thiếu, trên báo *Chức Dịch Thơ Tín* không có, chúng tôi tạm phỏng đoán.

Chúa phán nầy thật là tao,
Nó nghe khiếp sợ ngã ào nằm quay.
Chúa bèn cho nó tỉnh ngay,
Phú mình mặc nó trối tay dẫn về.
Giải quan giải vua Ro-de,
Trăm điều sỉ nhục cười chê chẳng cùng.
Trối vào cột đá làm hung,
Thay nhau mà đánh ngàn trùng dẫu roi;
Năm ngàn đòn đánh hấn hòi,
Làm sao chịu vậy chẳng lời than riêng.
Hiền lành khác thể con chiên,
Không lời oán trách sâu phiền thể nao.
Cả mình nứt nở như cào,
Máu chảy cuộn cuộn như dao rạch dài.
Nó còn làm cái mao gai,
Đội trên đầu Chúa gai càng thấu sâu.
Lấy cây gậy nửa đánh đầu,
Làm cho máu chảy dãi dầu chứa chan.
Đoạn làm thập giá dọc ngang,
Bắt Chúa vai vác lên đàng ra đi.
Dọc đàng Chúa ngã nhiều khi,
Lên núi tức thì nó mới đóng đinh.
Bắt Chúa nằm ngửa thân mình,
Lấy đinh sắc đóng khổ hình dữ thay.
Đóng đinh hai chơn hai tay,
Lại đâm một dẫu ngay vào trái tim.
Chúa trên thánh giá im lìm,
Thầm thì cầu nguyện tỏ niềm thương dân.
Phú dung muôn sự khốn nàn,
Muôn điều sỉ nhục đền phần tội ta

Chúa rằng hồn phú tay Cha,
Tức thì đất động trời hoà u minh.
Mặt trời mất sự sáng mình,
Chẳng chịu soi đến sự tình hồ han.
Đá núi vỡ ra tan hoang,
Đền thánh màn trướng rách cần phân hai.
Mồ mả các thánh bày khai,
Nhiều người sống lại ai ai kinh hoàng.
Người nào là chẳng than van,
Thương con Chúa chịu mọi đàng oan khiên.
Đền chiêu hạ xác xuống liền,
Linh hồn Chúa ngự xuống miền Lâm bô.
Tội đời Chúa đã chuộc rồi,
Ủi an các thánh cùng phò người lành.
Ba ngày vừa đủ đành rành,
Hồn Chúa nhập xác phục sinh dị thường.
Trước chào thánh Mẫu dựng tường,
Lại cho thánh nữ giữa đường trông xem.
Sau đến tông đồ anh em,
Ai ai cũng dựng nhìn xem tỏ tường.
Hiện ra đứng giữa hội đường,
Giảng khuyên đạo cả truyền phương phép màu.
Sánh so lời nói trước sau,
Càng thêm tỏ rõ cao sâu vô cùng.
Lập ra Hội thánh thông công,
Nước trời chế độ sửa lòng thế gian.
Lập ra vị trọng giáo hoàng,
Để hòng gìn giữ sửa sang mọi người.
Giáo nhưn thầy thầy vưng lời,
Trước là giám mục cùng thầy cả riêng.

Mọi điều thứ tự hẳn hiên.
Thấy đều vưng lệnh Chúa chiên dạy người.
Bằng ai chẳng khấn vưng lời,
Ngày sau phải phạt đời đời chẳng sai.
Các điều mâu nhiệm tỏ bày,
Trối cho môn đệ đều hay tỏ tường
Phân nhau đi khắp bốn phương,
Giảng rao mọi điều như đã dạy bay.
Ai tin thì rửa tội ngay,
Chẳng tin ắt phải khốn thay vô hồi.
Trối trăng mọi nỗi đã rồi,
Đi cùng môn đệ ra nơi gần kề ;
Lên núi Ô-li-vê-tê,
Giơ tay làm phép ngự về cõi thiên.
Thần trời châu chực hai bên,
Tổ tông cổ thánh đề huê bay theo.
Tông đồ mừng tiếc mến yêu,
Tấm lòng con mắt như xiêu lên trời.
Ngửa trông nhìn mãi chẳng nguôi.
Xác phàm đứng đó chẳng dò đi đâu.
Thiên thần hiện xuống báai châu,
Muôn vàn triều nhạc âu ca trên đầu.
Xảy nghe thần tấu nhạc châu,
Giê-su Chúa cả ngự về cao sang.
Ngự toà bên hữu Chúa Cha,
Ngửa trông chẳng thấy quì mà gấm suy.
Ai ai ở đó chẳng đi,
Tấm lòng kính mến gối quì như say.
Bỗng thấy thiên thần tỏ bày,
Mặc áo như tuyết lệnh truyền phán ra ;

Ó người Ga-li-lê-a,
Cớ sao chẳng vội về nhà cho mau.
Chúa xưa ở với đã lâu,
Rày về thiên cuộc để hầu ban ơn.
Ngày sau Chúa lại tái hườn,
Phán xét tội phước rõ ràng phân minh.
Các thánh nghe lệnh bảo mình,
Hơn trăm người thấy hồi trình về ngay.
Hiệp nhau cầu nguyện mười ngày,
Thánh thần hiện xuống tỏ bày ơn sâu.
Mọi người xảy thấy trên đầu,
Có hình lưỡi lửa sáng thâu trong ngoài.
Thông minh thánh trí đại tài,
Hiểu thông các tiếng ai ai cũng đồng.
Phân nhau đi khắp tây đông,
Mở mang đạo thánh khắp cùng tứ phương.

(Về ngày tận thế.)

Chúa xưa đã phán tỏ tường.
Điềm trước tận thế không phương đổi dời.
Ngày sau quỷ dữ ra đời,
Phỉnh người dối thế nhiều lời dỗ khuyên.
Khoe mình lá chúa cầm quyền,
Dễ dàng người thế mắc vòng nạn tai.
Dầu cho những kẻ trí tài,
Cũng e lầm chước, nhớ hoài giữ thân.
Làm cho dân loạn cùng dân,
Nước loạn cùng nước phân vân sự đời.
Lại sinh quái dị trên trời,

Đất thì rung động gian nguy đầy đầy.
Thương ôi! phán xét có ngày,
Kẻ lành vinh hiển, kẻ ngay vui mừng.
Kẻ dữ xấu hổ khôn chùng,
Kẻ hung khôn khó ngàn trùng lăm thay.
Chúa xem bên hữu phán ngay,
Ớ người có phước, Cha bay trên trời.
Xưa bay còn sống ở đời,
Dem lòng tin cậy vung lời tao rao.
Thượng lên hưởng phước thiên tào,
Vui mừng khoái lạc trên cao đời đời.
Chúa trừng bên tả phán lời.
Ớ loài vô phước kíp dời khỏi lao.
Xưa bay ở thế làm sao ;
Kính tin thần phật khinh tao ra đời.
Thấy người đói rách tả toại,
Chẳng thêm thương đỏi ấy thời thương tao.
Xưa bay tin cậy đảng nào,
Rày theo đảng ấy hỏa hào vô chung.
Thiên thần vung lệnh chí công,
Phước thẳng tội giáng vô cùng hoà hai.
Tức thì trái đất miêng khai,
Quý ma, người dữ cầm hoài phạt luôn.
Chúa cùng thần thánh muôn muôn,
Người lành thảặng vinh thông cõi trời.
Người lành thân thể sáng ngời,
Quả hơn mặt trời chói lợi cao xa.
Mọi nơi giây phút thâm qua,
Muôn dặm tức tốc như là khí lôi.
Đất trời lại mới tài bồi,

Tinh quang như nguyệt, nguyệt tà nhựt quang.
Nhựt quang thất loạn kỳ quang,
Sấm truyền sách thánh rõ ràng chép ghi
Ta khuyên người thế cần suy,
Dem lòng tin Chúa thật thì phải thay.
Chúa ban ơn cả xưa nay,
Hơn cha hơn mẹ cao dày phủ phê.
Sinh trời sinh đất chở che,
Sinh ra muôn vật đề huề dưỡng nuôi.
Tinh thần nhựt nguyệt sáng soi,
Kinh sách điều luật tỏ bày đạo ngay.
Ra đời cứu chuộc nhơn thay,
Đóng đinh chịu chết bày lòng thương đương,
Dung mình tế lễ phi thường,
Lại trời Thánh thể nên lương linh hồn.
Chúa là đại chí đại tôn,
Làm gương khiêm nhượng cội nguồn cao sâu.
Khi Chúa về trời còn âu,
E ta không kẻ làm đầu dạy khuyên.
Lập vị Giáo hoàng thiêng liêng,
Đề lo phần rỗi cho yên lòng người.
Phong quyền đạt đức đời nơi,
Giảng rao gìn giữ cứu đời gian nan.
Chỉ cho biết nước thiên đàng,
Liều mình sống thác trước dòng phong ba.
Vậy ta tôn kính thật thà,
Ngày sau taặng vinh ba cõi trời.

Chung tất.